

Једна песма – Стефан Елезовић

РЕСАНТИМАН

О, ви гладни потомци колонијалиста
Што се храните душама Кабула и Киншасе
Задовољење остаје жеља пуста
А тихи сиромаси сити
Пред вашом похлепом снажни одусташе
И почеше се крити
По двориштима ваших породичних кућа
Креветима ваших жена
Музејима ваше прошлости
У крвавом трагу што за собом остављате
О, ви гладни потомци Леополда, Фридриха и Луја
Што скривени иза распећа
Скривени иза гробаља заслужних грађана
Иза палата сјећања и плочника страдања
Дјеца Африке и Азије сада умиру за свој рачун
Да би вам се допала
Шаторско насеље под атомијумом
И сва гума из Конга уграђена
У један чамац који аминује заборав
Који жртве одводи кољачу у присан загрљај
Племена Либије траже древно племе туриста
Копти се повлаче у пећине
Кападокија је излог ћилима око којег урлају сирене
Исте сирене што прате траг крви
С улица градова свјетлости, оаза мира, културе

Отварају се очи целатима беспријекорне савјести
Војницима среће што по Нигеру раздиру утробе
мајкама
Затварају школе рафалима, и уче дјевојчице да читају
Све то, о, гладни потомци
Да би вам дјеца ишла у приватне школе
Да би наставили професију својих очева
Да би биће претварали у грумен
Окамењеног зној што бацате у котао

Ратница Дандара